

Şairsin Sen

— Banu Uludağ · 28 Ekim 2011

Şairsin, yüreğin daha hassas
Hissedersin kilometrelerce uzaktan
Bir amelenin taşıyamadığı yükü
Kalbin acır

Kulağında, bir çocuk evlendirilirken,
Davul ve zurnadan çıkan ölümden beter sesler...
Evlilik oyununun masum kölelerine ağlarsın

Bir ihtiyarın
Maaş kuyruğunda verdiği son nefesi ilk sen duyarsın,
Cenazesinde en önde sen.
Memleket sevgisi damlar yüreğinden şiirlerine
Bu vatan bizim, hepimiz kardeşiz dersin
Sayfalar yetmez; dağa, taşa yazarsın

Sana seslenir Darfur'da acı çekenler
İlk senin gözlerin görür ihaneti ve zulmü
Bir gün Iraklı, bir gün Filistinli
Bir gün insan tacirlerinin elinde mültecisindir
Kocaman kalbine sığmaz hiç
Bu modern dünyanın çifte standardı

Kalemin titrer anlatırken gönlündeki çağlayanı
Aşk çıkmaz ki yüreğinden!
Kâh mutluluğu yakalar; ilkbaharlar açtırırsın dizelerinde
Kâh aşk acısı için ağlar; hazan yağmurları yağıdırırsın
Sevdiğine mi aşkırsın, yoksa aşk'a mı
Anlayamazsın...

Bir de şehir vardır şiirlerinde -ki sorma gitsin
Sevgilini aldattığın tek vefasız güzel...
Seninle birlikte herkese yâr,
Hele ki Şehr-i İstanbul'sa o
Şair olmak için bir sebebin daha var

Şair!
Kâğıt ve kalemde olma bir çocuksun sen
Hiç büyümek istemeyen

Banu Uludağ